

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om et skibsfartsnævn.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3121).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 92 stemmer mod 15.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om udøvelse af kontrol med det danske fiskeri i tilfælde af krig eller under ekstraordinære forhold.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3124).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer mod 15.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til borgerlig straffelov af 15. april 1930, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 291; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 257).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredie behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Lorentzen): Dette forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til borgerlig straffelov af 15. april 1930, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, m. v. har været forelagt dette høje ting af tre skiftende justitsministre og været gennemdrøftet i folketingsudvalg, både af det nuværende og tidligere udvalg.

Til grund for lovforslaget ligger en betænkning af 31. marts 1949, afgivet af det justitsministerielle udvalg, der blev nedsat den 9. april 1948 med højesteretsdommer Colov som formand, og hvis opgave det var at overveje sådanne forslag til ændring i borgerlig straffelov, navnlig kapitlerne 12 og 13, som må anses for begrundet i de siden straffelovens vedtagelse, i særdeleshed under Danmarks besættelse og i tiden derefter, indvundne erfaringer. Der har også været god vejledning at hente hos det justitsministerielle udvalg af 1945, for hvilket departementschef Svendsen var formand, og hvis opgave det var at foretage en kritisk gennemgang af straffelovstillægget af 1945, den såkaldte landsforræderilov. Folketingsudvalget har overvejet, om det var juridisk forsvarligt og kriminalpolitisk og samfundsmæssigt tilrådeligt at få det foreliggende lovforslag ophøjet til lov. For udvalget har overvejelserne naturligvis særlig knyttet sig til det samfundsmæssige. Når udvalget enstemmigt har ment at burde besvare dette med et ja, selvom udvalget ikke savner forståelse for, at værdien af et sådant lovforslag kan blive gjort illusorisk af fremtidige begebenheder, har det sin rod i følgende: i et retssamfund må borgerne vide, hvad de må, og hvad de ikke må, og opgøret efter besættelsestiden har givet erfaringer at bygge på og viser tillige, at det er farligt at bryde dansk lovgivnings hovedprincip: at en skærpet straffelov hverken med hensyn til de forhold, der gøres straffbare, eller med hensyn til straffens udmåling bør kunne komme til anvendelse på handlinger, der er begået før lovens ikrafttræden, forså-